

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 561

Phẩm 13: TƯỚNG SÂU XA

Bấy giờ, mười ngàn Thiên tử cõi Dục, Thiên chủ Đế Thích làm Thượng thủ. Lại có hai vạn Thiên tử Phạm Thế, Thiên vương Đại Phạm làm Thượng thủ, đồng đi đến chỗ Phật đảnh lễ dưới chân Phật, rồi lui đứng một bên, đồng bạch Phật:

–Kính bạch Thế Tôn, các pháp sâu xa đã nói, lấy gì làm tướng?

Bấy giờ, Phật bảo các Thiên chúng:

–Các pháp sâu xa mà Ta đã nói, lấy không, vô tướng, vô nguyện, không tác, không sinh, không diệt, không chỗ nương tựa, không tánh làm tướng.

Khi ấy, các Thiên chúng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, pháp Phật thuyết không có sự nương tựa, ví như hư không, không thể biểu thị. Như Lai thuyết tướng pháp sâu xa, Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian chẳng thể an lập, cũng chẳng thể phá hoại. Vì sao? Vì Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian đều là tướng vậy. Những kẻ có tướng, đối với tướng, vô tướng chẳng thể an lập, cũng chẳng thể phá hoại. Pháp tướng sâu xa mà Như Lai thuyết, chẳng rơi vào số sắc, cũng chẳng rơi vào số thọ, tưởng, hành, thức; cũng chẳng rơi vào số Nhân phi nhân. Nhân phi nhân... chẳng thể thành lập hay phá hoại.

Khi ấy, Phật bảo các Thiên chúng:

–Giả sử có người đến hỏi thế này: “Ai là người tạo ra hư không? Ai là người phá hoại hư không?”; ông cho rằng người kia hỏi đúng chẳng?

Các Thiên chúng bạch:

–Bạch Thế Tôn, không! Vì sao? Vì hư không vô thể, vô vi, vô tướng, đâu có thể hỏi là có thành, có hoại.

Phật bảo các Thiên chúng:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Thiên chúng nên biết, pháp tướng sâu xa mà Ta giảng thuyết cũng như thế, chẳng thể an lập, chẳng thể phá hoại. Có Phật hay không Phật, pháp vẫn thường trụ như thế. Phật hiểu biết như thật tướng này nên gọi danh hiệu Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Các Thiên chúng bạch Phật:

–Các tướng Như Lai giác ngộ như thế rất là sâu xa, khó thấy khó biết. Như Lai hiện biết tướng như thế nên đối với tất cả pháp, trí không trở ngại. Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trụ tướng như thế; phân biệt, chỉ dạy Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tập hợp các pháp tướng, tìm cách chỉ dạy cho các hữu tình, làm cho họ đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa được trí vô ngại. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là chỗ thường hành của các Đức Như Lai; Phật hành chỗ này chứng trí Nhất thiết, phân biệt chỉ dạy cho các hữu tình.

Phật bảo các Thiên chúng:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Thiên chúng nên biết, tướng của tất cả pháp, Như Lai biết như thật là không tướng. Do nhân duyên này, ta nói chư Phật đặc trí

vô ngại, không ai có thể bằng.

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Thiện Hiện:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là mẹ của chư Phật, thường chỉ rõ thật tướng của các pháp ở thế gian; thế nên chư Phật nương pháp mà trụ, cung kính cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, bảo vệ giữ gìn pháp đã nương tựa. Pháp này chính là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, đều nương tựa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cung kính cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, bảo vệ giữ gìn. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể sinh ra chư Phật, có thể làm chỗ nương tựa cho chư Phật, có thể chỉ dạy thật tướng của các pháp thế gian.

Thiện Hiện, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác là người biết ân, là người thường báo ân. Nếu có người hỏi: “Ai là người biết ân và thường báo ân?”, thì nên trả lời ngay: “Phật là người biết ân, là người thường báo ân.” Vì sao? Vì tất cả những người biết ân, báo ân ở thế gian không ai hơn Phật!

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thế nào là Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác biết ân và báo ân?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác cỡi cỗ xe như thế, đi trên con đường như thế để đến quả vị Giác ngộ cao tột. Đắc Bồ-đề xong, trong suốt khoảng thời gian đó cung kính cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, bảo vệ, giữ gìn cỗ xe này, con đường này; không lúc nào rời bỏ cỗ xe này, con đường này. Nên biết, đó chính là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Như thế gọi là Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác biết ân, báo ân.

Thiện Hiện, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, đều nương Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết rõ tất cả pháp không thật tác dụng. Do người tạo tác chớ không sở hữu vậy. Tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, đều nương Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên biết rõ tất cả pháp không có sự thành tựu, bởi các hình chất là chẳng thể nắm bắt được.

Thiện Hiện nên biết, do các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác biết nương Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, nên biết rõ tất cả pháp đều không tác dụng, không có sự thành tựu; nên đối với tất cả khoảng thời gian ấy đều cung kính cúng dường, tôn trọng, ngợi khen, tán thán, bảo vệ, giữ gìn, chưa từng gián đoạn, nên gọi là chân thật biết ân, báo ân.

Thiện Hiện, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, đều nương Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; đối với tất cả pháp không tạo tác, không thành tựu, không phát sinh trí chuyển thành; lại có thể biết nhân duyên không chuyển này. Thế nên phải biết, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể sinh Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, cũng có thể như thật chỉ dạy tướng thế gian.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Như Lai thường dạy, tánh của tất cả pháp không sinh, không khởi, không biết, không thấy, thì làm sao có thể nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có thể sinh Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, cũng có thể như thật chỉ dạy tướng thế gian?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Tánh của tất cả pháp không sinh, không khởi, không biết, không thấy. Thế nào là tánh của các pháp không sinh, không khởi, không biết, không thấy? Vì tất cả pháp không, không sở hữu, không sự nương tựa, không sự hệ thuộc. Do nhân duyên này nên không sinh, không khởi, không thấy, không biết.

Thiện Hiện nên biết, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mặc dù có thể sinh Phật và chỉ tướng thế gian, nhưng không có sự sinh, cũng không có sự chỉ dạy.

Thiện Hiện nên biết, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không thấy sắc, thọ, tưởng, hành, thức nên gọi là chỉ tướng sắc, thọ, tưởng, hành, thức.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thế nào là Bát-nhã ba-la-mật-đa không thấy sắc, thọ, tưởng, hành, thức nên gọi là chỉ tướng sắc, thọ, tưởng, hành, thức?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Do Bát-nhã ba-la-mật-đa này không duyên sắc, thọ, tưởng, hành, thức để phát sinh thức, nên gọi là không thấy sắc, thọ, tưởng, hành, thức. Do không thấy nên gọi là chỉ tướng của sắc, thọ, tưởng, hành, thức. Do nghĩa như thế, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể chỉ thật tướng các pháp thế gian.

Lại nữa Thiện Hiện, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể chỉ cho Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác: Thế gian là không, là lìa, là tịch tĩnh, nên gọi là có thể chỉ thật tướng thế gian. Vì tất cả thế gian đều lấy không, lìa, tịch tĩnh làm thật tướng vậy.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vì việc lớn nên xuất hiện ở thế gian, vì việc chẳng thể nghĩ bàn, việc chẳng thể đo lường, việc không số lượng, việc không gì bằng, nên xuất hiện ở thế gian?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Thiện Hiện, thế nào là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vì việc lớn nên xuất hiện ở thế gian? Nghĩa là các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác vì cứu giúp tất cả hữu tình mà làm việc lớn không lúc nào ngưng nghỉ. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vì việc này, nên xuất hiện ở thế gian.

Thiện Hiện, thế nào là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vì việc chẳng thể nghĩ bàn, việc chẳng thể đo lường, việc không số lượng, việc không gì bằng nên xuất hiện ở thế gian? Nghĩa là các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác có tánh Phật, tánh Như Lai, tánh giác tự nhiên, tánh trí Nhất thiết đều chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vì việc này, nên xuất hiện ở thế gian.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Chỉ có Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác có tánh Phật, tánh Như Lai, tánh giác tự nhiên, tánh trí Nhất thiết chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng; hay là sắc, thọ, tưởng, hành, thức cho đến tất cả pháp cũng chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Chẳng phải chỉ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác có tánh Phật, tánh Như Lai, tánh giác tự nhiên, tánh trí Nhất thiết chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng mà sắc, thọ, tưởng, hành, thức cho đến tất cả pháp cũng chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng. Vì sao? Vì trong tánh chân thật của tất cả pháp, tâm và tâm sở đều chẳng thể nắm bắt được.

Thiện Hiện nên biết, các sắc, thọ, tưởng, hành, thức và tất cả pháp có được, đều chẳng thể nêu bày, chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng. Vì sao? Vì các pháp như thế không tự tánh, chẳng thể nắm bắt, vì tự tánh là không.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiện Hiện, các sắc, thọ, tưởng, hành, thức và tất cả pháp có được đều chẳng thể nắm bắt nên chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng. Vì sao? Vì các pháp như thế không hạn lượng, không sở hữu, tự tánh không.

Thiện Hiện, sắc, thọ, tưởng, hành, thức và tất cả pháp có được đều không hạn lượng, chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào sắc, thọ, tưởng, hành, thức và tất cả pháp có được đều không hạn lượng?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ý ông thế nào? Hư không có phải là tâm, tâm sở pháp có thể hạn lượng chăng?

Thiện Hiện bạch:

–Kính bạch Thế Tôn, không!

Phật bảo Thiện Hiện:

–Sắc, thọ, tưởng, hành, thức và tất cả pháp có được cũng như thế. Vì tự tánh không, nên tâm, tâm sở pháp không thể hạn lượng. Do nhân duyên này mà sắc, thọ, tưởng, hành, thức và tất cả pháp có được đều không hạn lượng, đều chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng.

Thiện Hiện nên biết, do tất cả pháp đều chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng nên tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác có pháp Phật, pháp Như Lai, pháp Giác tự nhiên, pháp trí Nhất thiết cũng chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng.

Thiện Hiện nên biết, các pháp như thế đều chẳng thể nghĩ bàn, vì nghĩ bàn là diệt vậy; chẳng thể đo lường, vì đo lường là diệt vậy; không số lượng, vì số lượng là diệt vậy; không có gì bằng, vì so sánh là diệt vậy.

Thiện Hiện nên biết, các pháp như thế đều chẳng thể nghĩ bàn, vì vượt quá sự nghĩ bàn; chẳng thể đo lường vì vượt quá sự đo lường; không số lượng vì vượt quá số lượng; không gì bằng vì vượt quá sự so sánh.

Thiện Hiện nên biết, chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng, chỉ có khái niệm, hoàn toàn không chân thật.

Thiện Hiện nên biết, chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng đều như hư không, hoàn toàn không sở hữu. Do nhân duyên này, tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác có pháp Phật, pháp Như Lai, pháp giác tự nhiên, pháp trí Nhất thiết đều chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng. Thanh văn, Độc giác, Trời, Người, A-tố-lạc... trong thế gian, tất cả đều chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng đối với các pháp này.

Khi Như Lai thuyết pháp chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không số lượng, không gì bằng này; lúc ấy trong chúng hội có năm trăm Bí-sô, hai mươi Bí-sô-ni, các lậu đã sạch, tâm được giải thoát. Lại có sáu vạn Ô-ba-sách-ca, ba vạn Ô-ba-tư-ca ở trong các pháp xa trần, lìa cấu, sinh Pháp nhãn thanh tịnh. Lại có hai mươi Đại Bồ-tát đắc Vô sinh pháp nhãn. Thế Tôn thọ ký cho những vị đó trong Hiền kiếp sẽ thành Phật, độ các hữu tình.

Bấy giờ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, có phải Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, chính vì việc lớn mà xuất hiện ở thế gian chăng?

Phật bảo Thiện Hiện:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Đúng vậy, đúng vậy! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chính vì việc lớn mà xuất hiện ở thế gian. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đầy đủ khả năng thành tựu địa vị trí Nhất thiết hoặc địa vị Thanh văn, hoặc địa vị Độc giác đều thâm tóm tại đây.

Thiện Hiện nên biết, như Đại vương quán đảnh, dòng Sát-đế-lợi, oai đức tự tại, hàng phục tất cả, đem việc nước giao phó cho đại thần, chấp tay ngồi ngay thẳng, an ổn vô vi, thọ nhận sự an lạc; Như Lai cũng như thế, làm Đại Pháp Vương uy đức tự tại, hàng phục tất cả, đem các pháp Phật hoặc pháp Độc giác, pháp Thanh văn phó chúc cho Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, khiến thành tựu rộng khắp.

Thế nên Thiện Hiện, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đúng là việc lớn mà xuất hiện ở thế gian.

Thiện Hiện nên biết, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không vì sự giữ gìn chấp trước sắc cho đến thức mà xuất hiện ở thế gian; không vì sự giữ gìn chấp trước quả Dự lưu cho đến trí Nhất thiết trí mà xuất hiện ở thế gian.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thế nào là Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng không vì sự giữ gìn, chấp trước trí Nhất thiết trí mà xuất hiện ở thế gian?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ý ông thế nào? Ông có thấy quả A-la-hán có thể giữ gìn, chấp trước không?

Thiện Hiện bạch:

–Bạch Thế Tôn, không! Con chẳng thấy có quả A-la-hán nào ở đó để có thể giữ gìn chấp trước.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Lành thay, lành thay! Ta cũng chẳng thấy có pháp Như Lai nào mà ở đó có thể giữ gìn chấp trước. Thế nên này Thiện Hiện, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng chẳng vì giữ gìn, chấp trước trí Nhất thiết trí mà xuất hiện ở thế gian.

Khi ấy Thiên tử Phạm Thế cõi Dục, bạch Phật:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế rất là sâu xa, khó thấy, khó biết, rất khó tin hiểu. Nếu các hữu tình, từng ở chỗ vô lượng chư Phật trong quá khứ, phát thệ nguyện rộng lớn, trồng nhiều căn lành thì mới có thể tin hiểu được. Giả sử các loài hữu tình ở thế giới ba lần ngàn, tất cả đều thành tựu Tùy tín hành..., loài hữu tình kia hoặc trải qua một kiếp hay hơn một kiếp tu hạnh Tự địa, không bằng có người một ngày ưa thích, tư duy, đo lường, quán sát Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, đạt được công đức hơn người kia vô lượng.

Bấy giờ, Phật bảo các Thiên tử:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói!

Thiên tử nên biết, nếu thiện nam, thiện nữ nào nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì mau đắc Niết-bàn, hơn Tùy tín hành... đã nói ở trước; hoặc trải qua một kiếp, hay hơn một kiếp tu hạnh Tự địa, cũng không thể nhần lạc hơn được.

Khi ấy, các Thiên tử nghe Phật dạy, vui mừng hơn hở, đánh lễ Như Lai, nhiễu bên phải ba vòng và từ giã trở về cung. Các chúng vừa lui ra không xa, bỗng nhiên không còn thấy đâu và ngay tức thời đều trụ nơi cung điện ở cảnh giới của mình, khuyến khích, chư Thiên tinh tấn chuyên cần tu hạnh thù thắng.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Nếu các Bồ-tát thường hết lòng tin hiểu Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì từ nơi nào sinh đến nơi đây?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Nếu các Bồ-tát nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, có thể tin hiểu, chẳng nghi ngờ, chẳng buồn bực, ưa thấy, ưa nghe, nhớ nghĩ tư duy nghĩa lý sâu xa, thường ưa đi theo người thuyết pháp, như trâu nghe theo mẹ chưa từng rời xa, cho đến khi chưa đắc nghĩa lý tương ứng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, chưa thông suốt hoàn toàn, để có thể thuyết cho mọi người, thì hoàn toàn chẳng rời xa dù là chốc lát Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa và thầy thuyết pháp, thì các Bồ-tát này từ trong loài người sinh đến nơi này, nương nhờ nhân tốt đời trước, nên có thể thành tựu được việc như thế.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Lại có Bồ-tát nào, thành tựu công đức thù thắng như thế; phụng thờ, cúng dường Phật ở phương khác xong, từ nơi đó sinh đến nơi này chăng?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Có các Bồ-tát thành tựu công đức thù thắng như thế. Phụng thờ, cúng dường Phật ở phương khác xong, từ chỗ đó sinh đến nơi này.

Này Thiện Hiện, có các Bồ-tát thành tựu công đức thù thắng như thế; đời trước đã ở trên trời Hỷ túc, phụng thờ cúng dường Bồ-tát Từ Thị, nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thưa hỏi nghĩa lý sâu xa trong đó; từ nơi đó sinh đến nơi này.

Thiện Hiện, có các Bồ-tát, đời trước tuy nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nhưng chẳng thể thưa hỏi nghĩa lý sâu xa trong đó; nên đời nay, trong loài người, nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sinh nghi ngờ, mê mờ, hoang mang, khó có thể tỏ ngộ. Vì sao? Vì đối với người chẳng rõ nghĩa, thì tâm nhiều nghi ngờ, mê mờ, hoang mang, khó có thể dụ.

Thiện Hiện, có các Bồ-tát, đời trước mặc dù nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cũng từng thưa hỏi nghĩa lý trong đó, hoặc trải qua một ngày cho đến năm ngày nhưng chẳng tinh tấn tu hành đúng như lời dạy; nay sinh trong loài người, nghe thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, mặc dù trải qua thời gian ngắn nhưng tâm người đó bền vững, không có thể phá hoại được. Nếu xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa và thầy thuyết pháp mà thưa hỏi nghĩa lý sâu xa giống như tìm cách lẩn trốn vậy. Vì sao? Vì các Bồ-tát này, mặc dù đời trước được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng thường thưa hỏi nghĩa lý sâu xa, nhưng không tinh tấn đúng như lời dạy mà tu hành, nên đời nay, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc có lúc ưa nghe, có lúc không ưa; hoặc có lúc bền vững, có lúc thoái lui; tâm người đó mạnh yếu, tấn thoái bất thường như bông Đổ-la-miên cuốn theo chiều gió. Bồ-tát mới học Đại thừa cũng thế, mặc dù có tín tâm nhưng chẳng vững vàng thanh tịnh. Đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng thể tin ưa lâu dài, thì tùy theo, sẽ rơi vào một trong hai thừa.

M